

Celelalte părți în proces: Access Info Europe, Republica Elenă, Regatul Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord

Concluziile recurentului

Recurentul solicită Curții:

- anularea hotărârii atacate, prin care Tribunalul a anulat decizia Consiliului de respingere a accesului public la documentul solicitat;
- pronunțarea unei hotărâri finale cu privire la aspectele care fac obiectul prezentului recurs și
- obligarea reclamantei din cauza T-233/09 la plata cheltuielilor de judecată efectuate de Consiliu în cauza menționată și în prezentul recurs.

Motivele și principalele argumente

Cu titlu introductiv, Consiliul amintește că adoptarea deciziei atacate, la 26 februarie 2009, este anterioară intrării în vigoare, la 1 decembrie 2009, a Tratatului de la Lisabona. Prin urmare, cadrul aplicabil în prezenta cauză este cel stabilit prin Tratatul privind Uniunea Europeană și prin Tratatul privind instituirea Comunității Europene anterior intrării în vigoare a Tratatului de la Lisabona.

În primul rând, Consiliul susține că Tribunalul a săvârșit o eroare de drept cu ocazia interpretării și a aplicării excepției prevăzute la articolul 4 alineatul (3) primul paragraf din Regulamentul nr. 1049/2001⁽¹⁾, întrucât constatările sale sunt contrare prevederilor aplicabile ale Tratatului și, în special, întrucât acestea nu țin seama de limitele principiului accesului mai larg la activitățile legislative ale instituțiilor, stabilit prin Tratat și care se reflectă în dreptul derivat în vederea menținerii eficienței procesului decizional al instituțiilor.

În al doilea rând, Consiliul argumentează că motivarea Tribunalului este contrară jurisprudenței Curții, care permite instituțiilor să își întemeieze deciziile pe considerații generale.

În al treilea rând, Consiliul arată că Tribunalul a săvârșit o eroare de drept prin aplicarea „cerinței demonstrării suficiente în fapt și în drept” în prezenta cauză atunci când a examinat motivele prezentate de Consiliu pentru a justifica invocarea excepției prevăzute la articolul 4 alineatul (3) primul paragraf din regulamentul menționat. În cadrul analizei sale, Tribunalul a săvârșit erori de drept în măsura în care a solicitat probe privind efectul negativ asupra procesului decizional, nu a ținut seama de importanța etapei inițiale a procesului decizional pentru a aprecia consecințele divulgării versiunii integrale și nu a luat în considerare caracterul sensibil al documentului solicitat.

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 1049/2001 al Parlamentului European și al Consiliului din 30 mai 2001 privind accesul public la documentele Parlamentului European, ale Consiliului și ale Comisiei (JO L 145, p. 3, Ediție specială, 01/vol. 3 p. 76).

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Varhoven administrativen sad (Bulgaria) la 8 iunie 2011 — EMS-Bulgaria TRANSPORT OOD/Direktor na Direktsia „Obzhalvane i upravlentie na izpalnenieto”, grad Plovdiv, pri Tsentralno Upravlenie na Natsionalnata Agentsia po Prihodite

(Cauza C-284/11)

(2011/C 238/12)

Limba de procedură: bulgara

Instanța de trimitere

Varhoven administrativen sad

Părțile din acțiunea principală

Reclamantă: EMS-Bulgaria TRANSPORT OOD

Pârât: Direktor na Direktsia „Obzhalvane i upravlentie na izpalnenieto”, grad Plovdiv, pri Tsentralno Upravlenie na Natsionalnata Agentsia po Prihodite

Întrebările preliminare

1. Articolul 179 alineatul (1) și articolele 180 și 273 din Directiva 2006/112/CE a Consiliului din 28 noiembrie 2006 privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată⁽¹⁾, precum și principiul efectivității în domeniul impozitelor indirecte, analizat în Hotărârea Curții din 8 mai 2008, Ecotrade (C-95/07 și C-96/07), trebuie interpretate în sensul că permit un termen de decădere, precum cel prevăzut în speță la articolul 72 alineatul 1 din Legea privind taxa pe valoarea adăugată (în versiunea din 2008), care, prin articolul 18 din cadrul dispozițiilor tranzitorii și finale ale Legii de modificare și completare a Legii privind taxa pe valoarea adăugată, a fost prelungit până la sfârșitul lunii aprilie 2009 numai pentru destinatarii livrărilor în privința cărora impozitul a devenit exigibil înainte de 1 ianuarie 2009, situație în care trebuie avute în vedere împrejurările acțiunii principale, mai precis

— cerința prevăzută de legislația națională, potrivit căreia o persoană care a realizat o achiziție intracomunitară și nu este înregistrată în conformitate cu Legea privind taxa pe valoarea adăugată trebuie să se înregistreze voluntar, deși nu îndeplinește condițiile pentru înregistrarea obligatorie drept condiție prealabilă pentru exercitarea dreptului de deducere;

— noua reglementare de la articolul 73a din Legea privind taxa pe valoarea adăugată (în vigoare de la 1 ianuarie 2009), potrivit căreia dreptul de deducere trebuie acordat independent de respectarea sau de nerespectarea termenului prevăzut la articolul 72 alineatul 1 din Legea privind taxa pe valoarea adăugată, atunci când impozitul devine exigibil la destinatarul livrării, cu condiția ca livrarea să nu fi fost disimulată, iar înregistrările contabile să cuprindă informații despre aceasta;

- modificarea ulterioară a articolului 72 alineatul 1 din Legea privind taxa pe valoarea adăugată (în vigoare de la 1 ianuarie 2010), potrivit căreia dreptul de deducere poate fi exercitat în perioada fiscală în care a luat naștere acest drept sau în una din cele douăsprezece perioade fiscale ulterioare?
2. Principiul neutralității fiscale, în calitate de principiu fundamental important pentru instituirea și funcționarea sistemului comun de TVA, trebuie interpretat în sensul că permite o practică de control fiscal similară celei din acțiunea principală, prin care se constată o întârziere a calculul TVA-ului care determină stabilirea unei sancțiuni constând în plata unor dobânzi și, în plus, a unei sancțiuni sub forma refuzului dreptului de deducere, în împrejurările specifice din cazul recurenței, având în vedere că operațiunea nu a fost disimulată, înregistrările contabile cuprind informații despre aceasta, administrația fiscală deține informațiile necesare, nu există un abuz, iar bugetul nu a fost prejudiciat?
2. În lumina definiției noțiunii „evaziune fiscală” și a considerentelor (26) și (59), coroborate cu articolul 178 litera (b), directiva impune ca formalitățile să fie stabilite în mod explicit pe cale legislativă, într-un act adoptat de autoritatea legislativă supremă, sau permite ca formalitățile să nu fie stabilite pe cale legislativă, ci să reprezinte o practică administrativă (și de control fiscal), precum și jurisprudență? Este permisă punerea în aplicare a formalităților prin acte legislative ale autorităților administrative și/sau prin indicații ale administrației?
3. În cazul în care „lipsă a unei livrări efective” reprezintă o noțiune care se deosebește de „evaziunea fiscală” și nu este cuprinsă în definiția acesteia, reprezintă aceasta o formalitate potrivit articolului 178 litera (b) sau o măsură potrivit considerentului (59) al directivei, a cărei punere în aplicare are ca urmare excluderea dreptului de deducere și punerea sub semnul întrebării a neutralității TVA ului, un principiu esențial al sistemului comun al taxei pe valoare adăugată, consacrat în legislația comunitară în materie?
4. Este permisă stabilirea de formalități pentru persoanele impozabile, potrivit cărora trebuie să se facă dovada livrărilor realizate în amonte față de livrarea între acestea (între ultimul beneficiar și furnizorul său), pentru a se considera că livrarea a avut loc efectiv, în cazul în care autoritățile nu contestă faptul că persoanele în cauză (ultimii furnizori) au efectuat livrările în aval cu aceleași bunuri, în aceleași cantități, către beneficiarul în aval?
5. În cadrul sistemului comun al taxei pe valoare adăugată și al dispozițiilor articolelelor 168 și 178 din Directiva 2006/112, dreptul comercianților la recunoașterea TVA-ului achitat pentru o anumită operațiune trebuie apreciat

(¹) JO L 347, p. 1, Ediție specială, 09/vol. 3, p. 7.

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Administrativen sad Varna (Bulgaria) la 8 iunie 2011 — BONIK EOOD/Direktor na Direktsia „Obzhalvane I upravlenie na izpalnenieto”, grad Varna, pri Tsentralno upravlenie na Natsionalnata agentsia za prihodite

(Cauza C-285/11)

(2011/C 238/13)

Limba de procedură: bulgara

Instanța de trimitere

Administrativen sad Varna

Părțile din acțiunea principală

Reclamantă: BONIK EOOD

Pârât: Direktor na Direktsia „Obzhalvane I upravlenie na izpalnenieto”, grad Varna, pri Tsentralno upravlenie na Natsionalnata agentsia za prihodite

Întrebările preliminare

1. Din dispozițiile articolului 178 literele (a) și (b), precum și ale articolelor 14, 62, 63, 167 și 168 din Directiva 2006/112 (¹) se poate deduce, prin interpretare, noțiunea „lipsă a unei livrări efective” și, în caz afirmativ, această noțiune se suprapune, prin definiția sa, cu noțiunea „evaziune fiscală” sau este conținută în această noțiune? Ce cuprinde în sensul directivei noțiunea „evaziune fiscală”?
- (a) doar în legătură cu operațiunea concretă la care comerciantul este parte, luând în considerare și intenția comerciantului de a participa la respectiva operațiune și/sau
- (b) luând în considerare totalitatea operațiunilor, inclusiv cele din amonte și cele din aval, care formează un lanț de livrare în care se înscrie operațiunea în cauză, având în vedere intențiile celorlalți participanți la respectivul lanț, pe care comerciantul nu le cunoaște și/sau de care nu poate lua la cunoștință, respectiv acțiunile și/sau omisiunile persoanei care emite factura și ale celorlalți participanți la acest lanț, și anume a furnizorilor în amonte, pe care beneficiarul livrării nu îi poate controla și cărora nu le poate pretinde un anumit comportament și/sau
- (c) ținând seama de acțiunile și de intențiile frauduloase ale celorlalți participanți la lanțul comercial, de a căror participare comerciantul nu avea cunoștință și despre a căror acțiuni sau intenții nu se poate stabili dacă le putea lua la cunoștință și independent de aspectul dacă aceste acțiuni și intenții au loc înainte sau după o anumită operațiune?